

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم وپر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهد "غزل" غنی زاده

ویرجینیا - ۹ دسمبر ۲۰۱۶

تنظیم و ویرایش: پورتال

بی پناه

مهربانیهایش شفافترین دریائی بود، که جزیرهٔ تنم را در پناهِش داشت. آن گاه که دریا خشکید، در دوردستِ خود، بی پناه ماندم.

ابدیتِ غصه ها

برگهای طلایی را پایمال مکن، که صدای شرشر جسم به هم کوبیده اش، بار دگر ملال تلخ مرا دامن نزنند. بگذار با نوازشهای نسیم به برج آرامش بروند. برگها دوباره سبز و سبزتر برمی گردند و اما قلب من خاکبستر است. برگها دوباره بهار می آورند و اما روح من در زادگاهش با ابدیتِ سرد غصه ها می پیوندد.

ارغوان دیدار

وقتی ارغوان دیدارت گل می کند، به حلول بهار عشق باور می بندم.

بهار دیدار

سالهای بس دراز در فصل هجران زیستم و یاد ترا لای برگهای پائیز دفن کردم، سرانجام بهار دیدار گلگونه گشت.

(ناهد "غزل" غنی زاده)